

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
ЩЕЦИНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ
ПІДПРИЄМСТВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Матеріали
XVIII Міжнародної науково-практичної конференції

20-21 квітня 2022 р.

Тези доповідей

Київ НУХТ 2022

ЗМІСТ

Секція 1 УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ... 7

<i>Баталова О.А., Болотіна І.М.</i> Сучасний стан ринку молочної продукції в Україні... 8	8
<i>Белова Т.Г.</i> Формування концепції бренду любові	10
<i>Болотіна І.М.</i> Інтелект як основа саморозвитку менеджера	11
<i>Гарастовська А.В., Петухова О.М.</i> SWOT-аналіз як основа формування маркетингових стратегій.....	12
<i>Дідашко Ю.І.</i> Бізнес-тренди: чому майбутнє за циркулярним бізнесом	15
<i>Дідашко Ю.І., Бурлуцька С.В.</i> Циркулярна економіка в контексті сталого розвитку.....	16
<i>Дунда С.П.</i> Інструмент ситуаційного стратегічного аналізу	18
<i>Духновська М.М., Розумей С.Б.</i> Маркетингові інструменти покращення ставлення споживачів до продукції підприємства	20
<i>Духновський І.М.</i> Державна підтримка бізнесу в умовах воєнного стану	21
<i>Ємцева Г.Ф.</i> Проблеми відродження ресурсного потенціалу скотарства в Україні..	23
<i>Ємцев В.І.</i> Напрями трансформації молокопродуктового підкомплексу АПК України	25
<i>Zienina-Bilichenko A.S.</i> Methodical areas of strategic management of enterprise's competitiveness	27
<i>Капінус Л.В.</i> Маркетингові інструменти активізації поведінки підприємств на онлайн-ринку продуктів харчування	29
<i>Кириченко О.М.</i> Методичні підходи щодо оцінювання експортного потенціалу підприємства	31
<i>Коцюрубська А.А.</i> Формування маркетингової конкурентної стратегії закладів на ринку медичних послуг.....	33
<i>Кравченко І.Й.</i> Фінансові інвестиції за міжнародними та національними стандартами обліку.....	36
<i>Крайнюченко О.Ф., Бутурлім В.Є.</i> Аспекти маркетингової активності підприємства	38
<i>Кусий С.В., Петухова О.М.</i> Діяльність підприємств харчової промисловості в умовах сучасних реалій.....	40
<i>Кутас О.О.</i> Чинники інноваційного розвитку м'ясопереробних підприємств	42
<i>Лисенко О.А.</i> Використання елементів прикладної економетрики в управлінні ефективністю діяльності підприємства	44
<i>Маршаленко М.П.</i> Побудова та управління довготривалими партнерствами зі сталого розвитку між підприємствами гостинності та діловими партнерами	45

ІНТЕЛЕКТ ЯК ОСНОВА САМОРОЗВИТКУ МЕНЕДЖЕРА

І.М. Болотіна, канд. екон. наук

Національний університет харчових технологій

Під інтелектом розуміють відносно стійку структуру розумових здібностей людини, яка розвивається при взаємодії спадковості й середовища, в якому вона живе й працює.

До основних характеристик інтелекту відносять: глибину – здатність проникати в сутність речей та явищ, розуміти їхні причини, глибинні закономірності; критичність – здатність об'єктивно оцінювати предмети і явища, бажання піддавати сумніву гіпотези та рішення; гнучкість – здатність переключатися з однієї ідеї на іншу, в тому числі протилежну за значенням; широту розуму – здатність бачити проблему в усій повноті, у взаємозв'язку з іншими явищами; швидкість – здатність оперативно приймати рішення та продукувати багато ідей; оригінальність – здатність продукувати нові ідеї, що відрізняються від загальноприйнятих поглядів; допитливість – прагнення пізнати явище і сформулювати щодо нього свою думку.

Психолог Роберт Стенберг вважає, що існує так званий «практичний інтелект». На його думку, практичний інтелект – це здатність людини досягати рівня заданих особистих стандартів, уміння акумулювати свої сильні якості та компенсувати свої слабкі сторони шляхом рівноваги аналітичних, творчих і практичних здібностей, що дозволяє адаптуватися до зовнішнього середовища і впливати на нього.

Практичний інтелект приводить людину до успіху в житті та професійній діяльності, дозволяє знайти найоптимальнішу відповідність дій людини у конкретних умовах.

У 90-х роках минулого століття з'явився термін «емоційний інтелект». Емоційний інтелект – це здатність ефективно управляти своїми емоціями та емоціями інших людей при взаємодії з ними.

Існує п'ять основних складових, що розвивають емоційний інтелект.

Самосвідомість, самопізнання – це розуміння своїх почуттів і використання їх при прийнятті рішень, а також реалістична оцінка власних здібностей і обґрунтування почуття впевненості у собі; мотивація – використання своїх переваг для того, щоб діяти з метою досягнення цілі, виявляти ініціативу, долати можливості невдачі й перешкоди; саморегуляція – вміння управляти своїми емоціями так, щоб вони не заважали виконанню поставленої задачі; емпатія – здатність розуміти почуття інших людей, сприймати їхні погляди, розвивати взаєморозуміння з ними; соціальні навички, культурне спілкування – володіння емоціями в міжособистісних відносинах, при переговорах та в конфліктних ситуаціях, при організації спільної діяльності.

У результаті досліджень встановлено, що менеджери з розвиненим емоційним інтелектом набагато ефективніше керують своїми організаціями, ніж їхні колеги, які не мають таких здібностей.

Спеціалісти наголошують, що результативними є два підходи до проведення змін в організаціях: а) логічний (проаналізувати – продумати – змінити); б) емоційний (побачити – відчутти – змінити). Саме емоційний підхід ефективніше впливає на поведінку людини, ніж логічний.

Фахівці вважають, що у XXI столітті менеджмент буде розвиватися саме як емоційно-інтелектуальний, тобто менеджери повинні не лише мислити, а й управляти своїми емоціями та емоціями інших людей.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Батирев М. 45 татуювань менеджера. Правила керівника / пер. укр. О. Кожушко. Харків: Вид-во «Ранок»: Фабула, 2021. 304 с.
2. Фовлер Сьюзен. Націлені на результат. Що насправді мотивує людей / пер. з англ. Юлія Кузьменко. Київ: Наш формат, 2018. 168 с.
3. Чайка Г.Л. Самоменеджмент менеджера: навч. посіб. Київ: Знання, 2014. 422 с.